

ਜੇ.ਐਸ. ਸੇਖੋਂ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਰਾਠੌਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ,
ਬਨਾਮ

ਅਮਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 98 - 1986 ਦੀ ਡੀ.ਬੀ.ਏ.

3 ਸਤੰਬਰ, 1991

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (1974 ਦਾ II)-S. 167(5)— ਸੰਮਨ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੰਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ—ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ—ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਹਨ—ਪਰ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ—S. 167(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੰਕੋਤ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਜੇ. ਐੱਸ. ਸੇਖੋਂ, ਜੇ.)

ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤ ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪ-ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਵੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਸੰਕੋਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਲੰਮੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ S. 167(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। (ਪਰਾ ੬)

ਡਾ. ਜੇ.ਐਸ. ਪਰਵਾਨਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ 1985(2) ਤਾਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 59.

(ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ)

ਸ੍ਰੀ ਏ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐੱਸ., ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ। ਦੀ ਧਾਰਾ 279/337/427 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਚੀਫ਼

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ
ਹੁਕਮ: ਬਰੀ।

ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 24/2.

ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 114, ਮਿਤੀ 25 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਉ/ਐਸਐਸ 279/337, ਅਤੇ
427 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ।

ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ
ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ/ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ 390 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ
ਜਾਣ।

ਐਸਐਸ ਸਰੋਂ ਡੀਏਜੀ (ਪੀ.ਬੀ.), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

**ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਲਈ ਸਨ।**

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਐਸ.ਸੇਖੋਂ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)।

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1986 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 75/ DBA ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ
ਕਰੇਗਾ।

(2) 1986 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 98/ਡੀਬੀਏ ਅਤੇ 1986 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ
ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 75/ਡੀਬੀਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕੋ-ਇਕ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ
ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 167(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਮਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ
ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ
ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ
ਜਾਂਦੀ। ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ .

(3) 1986 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 98/ਡੀ.ਬੀ.ਏ. ਵਿੱਚ, 25 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 279/337 ਅਤੇ 427 ਦੇ
ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1986 ਦੀ
ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 75/ਡੀ.ਬੀ.ਏ. ਵਿੱਚ 1 ਜਨਵਰੀ 1984 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ
ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304-ਏ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ
ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ
ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ
ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ। . ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾ. ਜੇ. ਐਸ. ਪਰਵਾਨਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1) ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(5) ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

(6) ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“167(5)। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਦੋਂ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ: -

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਜੇ. ਐੱਸ. ਸੇਖੋਂ, ਜੇ.)

ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ • ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਮੌਜੂਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸੰਮਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤ ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪ-ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਵੀ ਇੱਕ ਤਿਰਛੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਲੰਮੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।⁷

(7) ਇਹ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਜੇ-ਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ *ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜੈ. ਬੀ. ਹਗਵਾਨ ਸਿੰਘ*, 1985 ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.

ਲਾਅ ਜਰਨਲ 932 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ *ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ* 1984 (1) ਆਰਸੀਆਰ 581 ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ *ਰਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (3) ਵਿੱਚ ਡਾ. ਪਰਵਾਨਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ *ਜੈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (4)* ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਇਹੋ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚਲਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, *ਡਾ. ਜੇ. ਐਸ. ਪਰਵਾਨਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(10) ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ? ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 279/337 ਅਤੇ

427 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਾਮੂਲੀ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ 50। ਜੁਰਮ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ (1986 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 75-ਡੀ. ਬੀ. ਏ. ਵਿੱਚ) ਦਾ ਕੇਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਵਰਤੇਗੀ ਜੋ ਅੰਦਰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(3) 1987(1) PLR 391.

(4) 1986(2) ਆਰਸੀਆਰ 139.

ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ। ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਹਿੰਦ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਮਟਿਡ, ਜਲੰਧਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹੇਂਦਰੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2501 .

4 ਸਤੰਬਰ 1989

ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936— ਐੱਸ. 7 ਅਤੇ 15 — ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀ -
— ਸੀਮਾ ਦਾ ਬਾਰ— ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਬੋਝ— ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਬੋਝ — ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ ਐਕਟ ਦੇ
ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਰੱਖਣਾ ਮਾੜਾ ਹੈ — ਕੰਮ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕੰਮਕਾਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਕਟੌਤੀਆਂ -
ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ, 1936 ਦੇ ਐੱਸ. 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼
ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਦਰਖਾਸਤ * ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਬਤ
ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮਕਾਰ ਲਈ ਸੀ। . ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ
ਕਥਿਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ,
ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਬੋਝ
ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 3)

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 1908
ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਤੇ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ P/4 ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ, ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ
2 ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ 2
ਅਤੇ 6.

ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ, ਸ੍ਰੀ ਨਿਤਿਨ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਖੋਸਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ.

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।